

บทคัดย่อภาษาไทย

ชื่อโครงการ: การวิเคราะห์โครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ยุทธศาสตร์ของกลุ่มประเทศ CLMV เพื่อรองรับความต้องการนักลงทุนชาวไทย

ชื่อผู้วิจัย: ผศ.ดร. จิตติชัย รุจนกนกนาฏ และ ณิชชา ลิ้มสถาปัตย์รัตน์

เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ: มีนาคม 2557 (ปรับปรุงครั้งที่ 1)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ยุทธศาสตร์ 10 แห่งเพื่อรองรับการลงทุนชาวออกของนักลงทุนไทยใน 3 กลุ่มอุตสาหกรรม คือ กลุ่มสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม กลุ่มชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า และกลุ่มเกษตรแปรรูป โดยศึกษาความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานทางคมนาคม ประกอบด้วย ถนน รถไฟ ท่าเรือ และท่าอากาศยาน และด้านพลังงานไฟฟ้า น้ำและโทรคมนาคม พื้นที่ทั้ง 10 ประกอบด้วย เมียวดี ย่างกุ้ง และทวายในสหภาพพม่า ปอยเปตและศรีโสภณ เกาะกงและสีหนุวิลล์ และกรุงพนมเปญในกัมพูชา เวียงจันทน์ สะหวันนะเขต ปากเซ และบ่อแก้วในสปป.ลาว โดยได้รวบรวมข้อมูลปัจจุบันและแผนการพัฒนาในอนาคต สสำรวจภาคสนามและสัมภาษณ์นักลงทุนไทยในพื้นที่ จากนั้นจึงทำการสัมภาษณ์เชิงลึกถึงความต้องการด้านโครงสร้างพื้นฐานจากภาคอุตสาหกรรม และใช้แบบสอบถามไปยัง 51 บริษัทใน 3 กลุ่มอุตสาหกรรม เพื่อทราบถึงความสำคัญของปัจจัยด้านโครงสร้างพื้นฐาน และความต้องการของนักลงทุน เพื่อเป็นข้อมูลในส่วนอุปสงค์ จากนั้นจึงนำข้อมูลมาเปรียบเทียบกัน เพื่อทราบถึงความสอดคล้องของโครงสร้างพื้นฐานต่อความต้องการของนักลงทุน ทำยที่สุดได้จัดทำแผนที่ความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่ยุทธศาสตร์ต่อการลงทุนในแต่ละอุตสาหกรรม พร้อมทั้งแนวทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่รัฐบาลไทยสามารถนำไปใช้ในการวางแผนสนับสนุนต่อไป

จากการศึกษาพบว่าอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปมีความต้องการโครงสร้างพื้นฐานที่ใกล้เคียงกัน โดยพื้นที่ที่มีความพร้อมโครงสร้างพื้นฐานระดับดีมากได้แก่ ปอยเปตและศรีโสภณ เกาะกงและสีหนุวิลล์ กรุงพนมเปญ ทวาย และเวียงจันทน์ ระดับปานกลางได้แก่ ย่างกุ้ง ปากเซ สะหวันนะเขต และบ่อแก้ว ส่วนพื้นที่เมียวดีนั้น ถือว่ายังมีปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างมาก โดยเฉพาะปัจจัยหลักได้แก่ ไฟฟ้า ประปา และเส้นทางถนน ในการประเมินโครงสร้างพื้นฐานสำหรับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์และไฟฟ้า พบว่าพื้นที่ที่มีความพร้อมในระดับดีมากได้แก่ ปอยเปตและศรีโสภณ เกาะกงและสีหนุวิลล์ กรุงพนมเปญ ทวาย เวียงจันทน์ ปากเซ และสะหวันนะเขต ระดับปานกลางได้แก่ บ่อแก้วและย่างกุ้ง ส่วนเมียวดียังคงเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาสำหรับอุตสาหกรรมนี้เช่นกัน

จากการเปรียบเทียบความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานกับพื้นที่ที่นักลงทุนให้ความสนใจไปลงทุน พบว่า มีพื้นที่ที่นักลงทุนไทยควรผลักดันให้เกิดการพัฒนามากที่สุดคือ ย่างกุ้ง เพราะความพร้อมด้าน

โครงสร้างพื้นฐานต่ำมากเมื่อเทียบกับความต้องการของนักลงทุน แต่นักลงทุนให้ความสนใจกันจำนวนมาก ส่วนพื้นที่ต้องการการสนับสนุนเพียงบางปัจจัย เพราะค่อนข้างมีความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานในระดับดีได้แก่ เวียงจันทน์ พนมเปญ ปอยเปตและศรีโสภณ ท้ายที่สุดนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อความสำเร็จในการลงทุนนอกเหนือจากโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ค่าจ้างแรงงาน กฎระเบียบ ตลาดทรัพยากร ฯลฯ ดังนั้นจึงควรมีการศึกษารวบรวมข้อมูลในปัจจัยอื่น ๆ เหล่านี้เพื่อให้ให้นักลงทุนไทยได้เห็นภาพในแต่ละพื้นที่ได้อย่างสมบูรณ์

คำสำคัญ: ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, การวิเคราะห์โครงสร้างพื้นฐาน, การลงทุนทางตรงขาออกในต่างชาติ, เขตนิคมอุตสาหกรรม

ABSTRACT

PROJECT TITLE: Analysis of Infrastructure in Neighboring Countries for Thai Outward Investors

NAME OF INVESTIGATOR: Assistant Professor Dr. Jittichai Rudjanakanoknad,
Natcha Limsathayurat

MONTH AND YEAR: March 2014

Abstract

This research investigates the level of infrastructure readiness in neighboring countries to support Thai investors in three industrial segments, i.e., apparel and textile; electronic parts; and agro-processing industry. The infrastructure in this study includes transportation, electricity, water supply, and telecommunication infrastructure. Ten studied zones are Myawaddy, Yangon and Dawei in Myanmar, Poipet-Srisophon, Koh kong-Sihanouville and Phnom Phen in Cambodia, and Vientiane, Savannakhet, Pakse and Bokeaw in Lao PDR. This research evaluated the quality of existing and being developed infrastructures in those areas through field survey and interview of local investors. After that, investor demands are compiled through in-depth interviews and questionnaires from 51 companies in 3 industrial segments to understand and rank the importance of infrastructure in each industry. Both demand and supply data were compared to show the level of infrastructure readiness in each industry for Thai outward investors. Finally, investment recommendation maps for industries are displayed along with recommendations for Thai government to develop infrastructures according to demand of Thai investors.

From the study, apparel/textile and agro-processing industries have similar infrastructure demands. Zones with substantial infrastructures for these industries are Poipet-Srisophon, Koh kong-Sihanouville, Phnom Phen, Dawei, and Vientiane. Zones with partially adequate infrastructures are Yangon, Pakse, Savannakhet, and Bokeaw. For electronic parts industry, zones with substantial infrastructures are Poipet-Srisophon, Koh kong-Sihanouville, Phnom Phen, Dawei, Vientiane, Pakse, and Savannakhet. Zones with partially adequate infrastructures are Yangon and Bokeaw. For these three industries, Myawaddy is the only zone with significant infrastructure problems especially on electricity, water supply, and roads.

From the comparison between infrastructure readiness and Thai investor demands, we found that Yangon is the zone with high investor demand but relatively inadequate infrastructures. For Vientiane, Phnom Phen and Poipet-Srisophon, each has better infrastructures

but needs partial infrastructure improvement. Lastly, since there are many non-infrastructure factors such as labor cost, regulations, market, and resources; more studies are needed in these to give a comprehensive view for Thai investors.

Key Words: ASEAN Economic Community, Infrastructure, Outward FDI, Industrial Estate